

den højtærede nuværende Finansminister Hr. N. Neergaard udtalte, at et Venstreministerium naturligvis maatte dannes paa Grundlag af de Grundanskuelser eller Grundsynspunkter, som havde været udviklet under Forhandlingerne angaaende et Samlingsministerium. Efter en enkelt Bemærkning derefter tog det ærede Medlem Hr. Rode Ordet og udtalte, at saa var det en Følge deraf, at ingen toldprotektionistiske Foranstaltninger kunde gennemføres, og dette erklærede baade den nuværende højtærede Finansminister og den nuværende højtærede Statsminister for noget ganske selvfølgeligt. Det er, hvad jeg har at holde mig til, og det er paa det Grundlag, jeg har udtalt mig, som jeg har. Naar det nu blev sagt, at saa skulde jeg den 8. April have angrebet den højtærede Statsminister meget skarpt for de Udtalelser, han fremsatte den Gang, kan jeg ikke erkende Rigtigheden deraf. Jeg fulgte meget nøje, hvad den højtærede Statsminister sagde, hans Udtalelser var ganske overordentlig forsigtige og af en saadan Beskaffenhed, at de kun kunde give mig Anledning til at afvente Begivenhedernes Gang, saa meget mere som det i den Udtalelse, der derefter fremkom fra det ærede Medlem Hr. Pürschel, udtrykkeligt hed, at Ministeriet og det Parti, for hvilket det ærede Medlem Hr. Pürschel er Formand, var uenige om de Spørgsmaal, som drøftedes, og jeg saa derfor ingen Fare for, at Ministeriet skulde gaa til nogle protektionistiske Foranstaltninger.

P. Munch: Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at vi i denne Situation værnede og beskyttede Ministeriet. Dette er en Misforstaaelse. Vi har ikke valgt Dagsordenernes Form overfor Ministeriet, fordi vi tror, dette er en Form, som ikke svækker, men styrker Ministeriets Politik paa disse Omraader; derimod har vi bekæmpet Ministeriet i alle de Forslag, om hvilke vi har haft Grund til at være uenige med det, og jeg tror, det kan siges at være Hovedrækken af de Forslag paa det sociale Omraade, som har foreligget til Forhandling.

Det ærede Medlem talte om Appelretten for en Regering. Vi er alle klare over, at det i visse Situationer er naturligt, at en Regering appellerer til Vælgerne; men jeg tror, at det for det parlamentariske Livs Trivsels Skyld vil være klogt, om det nu, da vi er gaaet ind i en Periode med Mindretalsregierungen i Danmark, gør os klart, at en saadan Appel kun bør foregaa, hvor den

tjener et Formaal i den Forstand, at det virkelig er en nogenlunde klar Appel til Vælgerne, og at der er virkelig politiske Betingelser for at opnaa et rimeligt Resultat, hvis der sker et Skifte ved den kommende Afstemning.

Det ærede Medlem fremkom ogsaa med nogle Bemærkninger om vore Udtalelser den 8. April. Den ærede Talsmand for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Zahle, som nu havde Ordet, har gjort Rede for, hvad der er sagt fra Ministeriets Side under Forhandlingen med vort Parti. Disse Udtalelser dækkede og svarede til dem, der derefter offentlig fremkom, saaledes i den højtærede Statsministers almindelige Udtalelse, hvor han vel stillede Hjælp til Erhvervene i Udsigt, men udtrykkeligt brugte Vendingen: for saa vidt saadant er finansielt overkommeligt. Dette maatte for alle, som hørte det, betyde, at Tanken var: Hjælp gennem Tilskud eller Laan af den ene eller den anden Art, men derimod ikke Toldforanstaltninger. Dertil føjede den ærede Ordfører for Partiet Venstre, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, en udtrykkelig Afstandtagen fra Tanken om at gennemføre en Beskyttelsespolitik. Hvis der var nogen Modsatning mellem Udtalelserne den 8. April og Udtalelserne overfor vort Parti, findes da den samme Modsatning mellem disse Udtalelser den 8. April af Statsministeren og de Udtalelser, han fremsatte ved sin Tiltræden. Jeg havde den 8. April Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at Statsministerens Ord den Dag faldt anderledes, at der deri laa en Klang af Løfte til de Konservative, at der stillede dem Muligheder for Øje, som ikke havde været fremme ved Ministeriets Tiltræden, og denne Lejlighed benyttede jeg og understregede det saa stærkt, som der var Mulighed for i den Diskussion.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde dernæst til mig, at han vidste jo nok, at jeg havde tilstræbt en Ordning under Forhandlingerne i Efteraaret. Ja, jeg for mit Vedkommende tilstræbte, at vi kunde opnaa en Forstaaelse og føre et roligt og sagligt Arbejde videre, og det gjorde i det hele det radikale Venstre. Naar dette mislykkedes, beroede det, saa vidt jeg kan bedømme Forholdene den Gang, paa, at der i Socialdemokratiets Politik gjorde sig en anden Opfattelse gældende med Hensyn til, under hvilke Vilkaar denne Politik kunde føres i Forhold til andre Partier, end den, der indtil dette Tidspunkt havde været gældende. Socialdemokratiet satte